

ČAROBNI SVET ŠKOLJK

Na jezikovnem tednu smo si med drugim ogledali tudi Muzej školjk. Stavba, v kateri je muzej, z zunanje strani spominja na staro dedkovo hišo, ko pa vstopiš vanjo, te njena notranjost preseneti.

V muzeju je predstavljenih nad tri tisoč školjk in polžev vseh morij in kontinentov sveta ter iz mnogih jam, jezer in rek. Vhodni prostor je majhen, a kljub temu dovolj prostoren, da so v njem razstavljena zelo zanimiva morska bitja.

Ob vhodu nas je sprejel Jan, ki nam je najprej razložil razliko med polžem in školjko. Na mizo je postavil nekaj primerkov in morali smo uganiti, kateri so polži in kateri školjke. Odkrili smo, da jih ni tako težko razlikovati, saj polževa hišica raste skupaj s polžem in se spiralasto podaljšuje. Polži se pred nevarnostjo zaščitijo tako, da se povlečejo v hišico. Na glavi imajo par tipalk in par mehurčastih oči. Navadno se hranijo z algami in planktonom, obstajajo pa tudi nekatere vrste, ki so mesojede. So najštevilčnejša vrsta mehkužcev. Za školjke pa je značilna lupina iz dveh delov, ki ju povezuje sklepna vez. Školjke nimajo ne glave, ne oči, imajo pa usta. Prehranjujejo se s filtracijo vode, ki jo vnašajo v telo. Jan nam je naštel različne vrste školjk, ki se tudi hranijo na različne načine.

Po tej zanimivi razlagi smo si ogledali še drugi prostor, v katerem so bili razstavljeni številni morski polži in školjke. Videli smo tudi lupino največjega polža na svetu.

Razstava v muzeju je bila res zanimiva in mislim, da mi bo še dolgo ostalo v spominu vse, kar sem ta videla.

Chiara Pauli
3. a razred

PIRAN

Piran – prelepo mesto,
koliko krasnih vtisov
v tako kratkem času,
koliko lepih občutkov
v tako malem mestu!

Staro mestece,
le neskončno morje obliva
ta čudežni kraj,
kjer je vse tako lepo in morsko.

Valovi, ki butajo ob obalo,
in stare hiše, ki tiščijo skupaj,
po ulicah otroški vik in krik,
nad vsem tem pa sonce,
ki greje naša srca.

Ah, to je sreča, to je zadovoljstvo!

Bianca Martone
3. a razred

